

Keskiviikko 12. syyskuuta 2012

Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttäminen ja kestävä hyödyntäminen

P7_TA(2012)0335

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2012 elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa annetun asetuksen (EY) N:o 2371/2002 mukaisesta raportointivelvoitteesta (2011/2291(INI))

(2013/C 353 E/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission kertomuksen parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa annetun asetuksen (EY) N:o 2371/2002 mukaisesta raportointivelvoitteesta (COM(2011)0418),
 - ottaa huomioon elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20. joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002,
 - ottaa huomioon 22. huhtikuuta 2009 annetun komission vihreän kirjan yhteisen kalastuspolitiikan uudistamisesta (COM(2009)0163),
 - ottaa huomioon 13. heinäkuuta 2011 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisestä kalastuspolitiikasta (COM(2011)0425),
 - ottaa huomioon 5. helmikuuta 2007 annetun komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille kalastuskapasiteetin ja pyyntiponnistuksen indikaattoreiden parantamisesta yhteisessä kalastuspolitiikassa (COM(2007)0039),
 - ottaa huomioon 25. toukokuuta 2011 annetun komission tiedonannon kalastusmahdollisuuksia koskevista kuulemisesta (COM(2011)0298),
 - ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 12/2011 "Ovatko EU:n toimet tukeneet kalastuslaivastojen kapasiteetin mukauttamista käytettävissä oleviin kalastusmahdollisuuksiin?",
 - ottaa huomioon tiettyjen yhteisen kalastuspolitiikan mukaisten vesialueille pääsyn rajoitusten tarkistamisesta (Shetlannin kieltoalue ja punakampelan suoja-alue) 14. helmikuuta 2006 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A7-0225/2012),
- A. katsoo komission kertomuksen osoittavan jälleen, ettei nykyisellä yhteisellä kalastuspolitiikalla (YKP) ole onnistuttu saavuttamaan Euroopan unionin kalavarojen säilyttämistä ja kestävää hyödyntämistä koskevia tavoitteita eikä mukauttamaan olemassa olevaa kalastuskapasiteettia käytettävissä oleviin kalavaroihin;

⁽¹⁾ EUVL C 290 E, 29.11.2006, s. 113.

Keskiviikko 12. syyskuuta 2012

- B. panee merkille, että Euroopan vesialueiden kalakannoista yli 60:tä prosenttia kalastetaan niille asetettua kestävää enimmäistuottoa enemmän ja että monista lajeista puuttuu tieteellistä tietoa;
- C. ottaa huomioon, että suurimpien sallittujen saaliiden (TACien) ja kiintiöiden järjestelmä on osoittautunut yksinään tehottomaksi tiettyjen kalakantojen kestävässä hoidossa, ja katsoo, että pitkän aikavälin hoitosuunnitelmat ovat keskeinen keino kalakantojen kestävä hoidon edistämiseksi;
- D. katsoo, että toisinaan puutteellinen tai epäluotettava tieteellinen tieto, jonka määrittelymallit ovat epävarmoja, on edelleen vakava ongelma pyrittäessä saavuttamaan monien kalakantojen kestävä hoito;
- E. ottaa huomioon, että vesilintujen ja hylkeiden määrän nopea kasvu aiheuttaa lisäpainetta jo ennestään heikoille kalavaraille joillakin EU:n alueilla;
- F. ottaa huomioon, että kalavarojen kestävään säilyttämiseen vaikuttavat sekä ympäristön muutokset, kuten ilmaston lämpeneminen, että ihmisen toiminnasta syntyvät vaikutukset, kuten saastuminen;
- G. ottaa huomioon, että viimeisten kymmenen vuoden aikana Euroopan kalataloudesta on kadonnut hyvin suuri määrä työpaikkoja kalakantojen heikon tilanteen, tuotantokustannusten nousun, halpatuonnista johtuvan hintojen laskun ja teknologian kehittymisen takia; ottaa huomioon, että samanaikaisesti teknologian kehittyminen on johtanut joissakin tapauksissa laivastojen kalastuskapasiteetin huomattavaan lisääntymiseen;
- H. katsoo, että saatavilla olevat tiedot eurooppalaisten kalastuslaivastojen nykykapasiteetista eivät ole tarpeeksi luotettavia, koska niissä ei ole huomioitu teknologian kehittymistä eivätkä jäsenvaltiot aina toimita täsmällisesti tietoa laivastojensa kapasiteetista;
- I. katsoo, että teknisten toimenpidekehysten tarkistaminen johtaa tärkeään säädökseen, jossa käsitellään ja ryhmitellään erilaisia toimenpiteitä kalakantojen säilyttämiseksi;

1. panee merkille, että komissio on täyttänyt neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2371/2002 säädetyt velvoitteensa, joiden mukaisesti komissio antaa vuoden 2012 loppuun mennessä parlamentille ja neuvostolle kertomuksen yhteisen kalastuspolitiikan toiminnasta II luvun (Säilyttäminen ja kestävyys) sekä III luvun (Kalastuskapasiteetin mukauttaminen) osalta;

2. panee merkille, että komissio on myös täyttänyt samaan asetukseen perustuvan velvoitteensa esittää 31. joulukuuta 2011 mennessä kertomus 17 artiklan 2 kohdassa säädetyistä järjestelyistä, jotka koskevat kalastuksen rajoittamista 12 meripeninkulman merialueilla;

Säilyttäminen ja kestävyys (II luku)

3. kehottaa komissiota säätämään pitkän aikavälin hoitosuunnitelmista kaikille EU:n kaupallisille kalastuksille sellaisen erittäin hajautetun hoitojärjestelmän puitteissa, johon kaikki sidosryhmät osallistuvat täysimääräisesti; korostaa, että kalastukset on mahdollista ryhmitellä maantieteellisen kalastusalueen mukaan alueellistamalla yhteinen kalastuspolitiikka siten, että huomioon otetaan kunkin eurooppalaisen merialueen erityispiirteet ja pienimuotoisen kalastuksen tilanne eri alueilla, jotta hoitotoimenpiteet saadaan vastaamaan mahdollisimman hyvin eri laivastojen nykytilanteita;

Keskiviikko 12. syyskuuta 2012

4. kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuutta perustaa kalastuskieltoalueverkosto, jonka alueilla kaikki kalastustoiminta on kielletty tietyn ajanjaksona, jotta arvioidaan elollisten luonnonvarojen säilyttämistä, turvataan ympäristön kestävä kehitys pitkällä aikavälillä, lisätään kalavarojen tuottavuutta ja säilytetään elolliset vesiluonnonvarat ja meriekosysteemi;
5. katsoo, että tarkasteltavissa politiikoissa olisi osana kestävyuden turvaamistavoitetta keskityttävä kalastusalan tulevaisuuteen ja siten uusien kalastajasukupolvien alalle tulon helpottamiseen;
6. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja alueellisia neuvoo-antavia toimikuntia soveltamaan jatkossa ekosysteemiin perustuvaa lähestymistapaa kaikissa pitkän aikavälin hoitosuunnitelmissa; katsoo, että näiden hoitosuunnitelmien olisi oltava tulevan YKP:n perusta ja että niissä on asetettava selkeät tavoitteet niin, että vahvistetaan vuotuisen pyyntiponnistuksen määrittämistä koskevat säännöt, joissa huomioidaan ero toisaalta kalakannan nykykoon ja pyyntialueen rakenteen ja toisaalta kohdekalakannalle asetettujen tavoitteiden, saaliin poisheittämisperusteiden ja pyynnin valvonnan välillä; vaatii neuvostoa noudattamaan tässä yhteydessä poikkeuksetta pitkän aikavälin hoitosuunnitelmissa asetettuja tavoitteita;
7. on pettynyt siihen, että monivuotisia suunnitelmia koskevat ehdotukset ovat ajautuneet toimielinten välisessä käsittelyssä umpikujaan, mikä vaikuttaa laaja-alaisemmin kaikkiin muihin pitkän aikavälin hoitosuunnitelmiin;
8. korostaa, että kaikissa kalastuksissa on löydettävä tasapaino ympäristönäkökohtien sekä taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen välillä samalla kun myöntää, että ilman runsaita kalakantoja ei ole kannattavaa kalatalousalaa, ja painottaa, että eurooppalaisten kalastajien on ehdottoman tärkeää hyväksyä pyyntiä koskevat valvontasäännöt; kehottaa näin ollen lisäämään alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien ja alan muiden tärkeiden sidosryhmien edustajien osallistumista hoitosuunnitelmien laatimiseen; katsoo, että näiden osapuolten olisi oltava paljon suuremmassa roolissa tässä menettelyssä; pyytää tämän vuoksi todellista alueellistamista; ehdottaa, että alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien olisi toimitettava komissiolle pakollinen lausunto kaikista hoitosuunnitelmista ennen ehdotusten esittämistä;
9. korostaa, että saaliiden poisheittäminen, tahattomat sivusaaliit sekä liikakalastus liittyvät suoraan toisiinsa, joten EU:lle on laadittava saaliiden poisheittäminen lopettamiseksi tehokas toimintalinja, jonka yhteydessä Euroopan kalastusvalvontavirastolla on enemmän valtaa sen varmistamiseksi, että sääntöjä ja rangaistuksia koskeva järjestelmä on oikeudenmukainen, eli että yhdenvertaisen kohtelun periaate toteutuu; katsoo, että poisheittämiskielto olisi toteutettava asteittain ja kalastuskohtaisesti ja että sen olisi sisällytettävä eri hoitosuunnitelmiin siten, ettei sitä yhdistetä eri kalakantoihin; painottaa, että muiden kestävien pyyntimenetelmien käytön edistämisen ohella olisi edistettävä valikoivien pyydysten ja muiden sellaisten välineiden käyttöä, joiden avulla voidaan vähentää muiden kuin kohdelajien sivusaaliita tai kohdelajien nuorten kalojen sivusaaliita tai poistaa ne kokonaan; korostaa, että kun Euroopan unionissa otetaan käyttöön hoitojärjestelmiä, on välttämätöntä ottaa huomioon sekakalastuksen merkitys unionin vesillä, mikä edellyttää aluekohtaisia mukautuksia ja erityiskohtelua;
10. katsoo, että uudistetun YKP:n yhteydessä alueellista yhteistyötä tekeviä jäsenvaltioita olisi rohkaistava tekemään yhteistyötä kalastusalan ja muiden sidosryhmien kanssa innovatiivisten keinojen löytämiseksi, jotta saaliiden poisheittäminen voidaan lopettaa yksittäisille alueille ja kalastuksille asianmukaisimmalla tavalla;
11. vaatii komissiota puuttumaan välittömästi siihen, että perusteltuja tieteellisiä neuvoja varten ei ole riittävästi luotettavia tietoja; kehottaa komissiota luomaan järjestelmän, jonka nojalla voidaan määrätä rangaistuksia niille jäsenvaltioille, jotka eivät täytä Euroopan kalastusohjelmaan liittyvien tietojen keräämistä ja välittämistä koskevia velvoitteitaan; korostaa, että komission moitteet tietojen puuttumisesta ovat ristiriidassa sen kanssa, että niiden hankkimiseen osoitetaan vähän määrärahoja, ja vaatii siksi, että tietojen keräämiselle ja tärkeälle tutkimustyölle on varmistettava asianmukainen rahoitus jäsenvaltiossa; kehottaa komissiota luomaan samalla ennalta varautuvaan lähestymistapaan perustuvan kehityksen, joka on tarkoitettu hoitosuunnitelmia sekä suurimpia sallittuja saaliita ja kiintiöitä koskevien päätösten tekemiseen tilanteissa, joissa tietoa on käytössä liian vähän tai käytettävissä oleva tieto ei ole luotettavaa;

Keskiviikko 12. syyskuuta 2012

12. korostaa, että kalastukseen liittyvä tieteellinen tutkimus on kalastuksenhoidon välttämätön väline, joka on korvaamaton kalavarojen kehittymiseen vaikuttavien tekijöiden selvittämisessä, kalavarojen määrän arvioinnissa, kalavarojen kehitystä ennustavien mallien laatimisessa sekä myös pyydysten, alusten, kalastajien työolosuhteiden ja työturvallisuuden parantamisessa, ja siinä voidaan hyödyntää kalastajien tietoa ja kokemusta; katsoo, että tässä asiassa on tarpeen panostaa työntekijöiden koulutukseen, tarjota riittävä rahoitus ja edistää jäsenvaltioiden eri julkisten tahojen välistä yhteistyötä;

13. kehottaa komissiota toteuttamaan toimenpiteitä hylkeiden ja joidenkin vesilintujen kalakannoille aiheuttamien kielteisten vaikutusten vähentämiseksi erityisesti sellaisilla alueilla, joilla hylkeet ja vesilinnut ovat haitallisia tulokaslajeja;

Kalastuskapasiteetin mukauttaminen (III luku)

14. korostaa, että ylikapasiteetille ei ole olemassa täsmällistä tai määrällisesti ilmaistua määritelmää; kehottaa komissiota laatimaan EU:lle sellaisen ylikapasiteetin määritelmän, jossa sovitetaan yhteen alueelliset määritelmät ja huomioidaan paikalliset erityispiirteet; kehottaa komissiota myös määrittelemään kalastuskapasiteetin uudelleen siten, että sen perustana on aluksen kalastuskapasiteetti ja nykyinen pyyntiponnistus; painottaa lisäksi, että koska pienimuotoisesta kalastuksesta ei ole annettu yleismaailmallisesti sovellettavaa määritelmää, se olisi määriteltävä uuden YKP:n tavoitteisiin mukauttamista varten;

15. kehottaa komissiota mittaamaan eurooppalaisten laivastojen kapasiteetin FAO:n teknisen kuulemisen suositusten (1999) mukaisesti ennen vuoden 2013 loppua sen määrittämiseksi, onko suhteessa nykyisiin kalavaroihin olemassa ylikapasiteettia ja minkälaisia vähennyksiä/rakenneuudistuksia tarvitaan; vaatii, että mittaminen ei saa rajoittua vetoisuuteen ja konetehoon, vaan sen on käsitettävä myös käytetyt pyydystyypit ja -määrät ja kaikki muut kalastuskapasiteettiin vaikuttavat parametrit;

16. kehottaa komissiota valvomaan jäsenvaltioiden kalastuslaivastojen kapasiteettia koskevia ylärajoja ja mukauttamaan niitä tarvittaessa luotettavien tietojen sekä teknologian kehittymisen perusteella;

17. vaatii jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittaessa asianmukaiset mukautukset, jotka perustuvat kalastuslaivaston nykyisen kapasiteetin, myös konetehon ja pyyntikapasiteetin, täsmälliseen mittaamiseen, jotta kestävää kapasiteettia koskevat tavoitteet voidaan saavuttaa kaikissa kalastuksissa ja kalastuslaivastojen huomattava ylikapasiteetti saadaan kokonaan poistettua, sekä määräämään tavoitteiden saavuttamatta jättämisestä rangaistuksia eli jäädyttämään Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta myönnettävät määrärahat;

18. panee merkille komission ehdotuksen ottaa unionissa käyttöön siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmä, joka sisältää tiukat suojatoimenpiteet ja joka ei koske pienimuotoista kalastusta ja jossa pyydetään laatimaan erityisjärjestelyt pienimuotoiselle kalastukselle ja rannikkokalastukselle, varmistamaan etuuskohtelu ympäristöystävällisille kalastusaluksille, huomioimaan täydentävät ehdot, ratkaisemaan kalastusoikeuksien keskittymiseen liittyvä ongelma ja mahdollistamaan kalastusoikeuksien peruuttaminen; katsoo, että vapaaehtoinen siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmä on monien muiden mallien joukossa vain yksi mahdollisuus, jota jäsenvaltiot voivat soveltaa ylikapasiteetin vähentämiseksi;

19. korostaa, ettei siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmää voida pitää ainoana välineenä liikakalastuksen ja todetun ylikapasiteetin torjumisessa, vaan sen olisi oltava yksi monista jäsenvaltioiden käytössä olevista täydentävistä hoitotoimenpiteistä, joiden yhteydessä komissio yhdessä kahden lainsäätäjän kanssa vahvistaa laajemman kehysten sekä valvoo ja seuraa järjestelmän soveltamista jäsenvaltioissa (edellyttäen, että jäsenvaltio on niin päättänyt) ja raportoi lainsäätäjille tietyin väliajoin järjestelmän tuloksista; painottaa, että tässä yhteydessä olisi edistettävä täydentävinä toimenpiteinä ponnekkaammin valikoivia pyydyksiä edistäviä muita teknisiä toimenpiteitä, tiettyjen pyyntialueiden sulkemista tai biomaantieteellisesti herkiksi todetuille merialueille pääsyn rajoittamista ainoastaan alueen omille ympäristöystävällisillä pyydyksillä käytettävillä aluksilla;

Keskiviikko 12. syyskuuta 2012

20. korostaa, että tulevassa Euroopan meri- ja kalastusrahostossa on otettava huomioon sellaisten toimenpiteiden sosioekonomiset vaikutukset, joilla pyritään vähentämään todettua ylikapasiteettia sekä mukauttamaan kalastuslaivastojen koko ja kalastusponnistus kalastusmahdollisuuksiin ja pitkän aikavälin kestävyteen, ja varattava riittävästi määrärahoja kyseisten vaikutusten lieventämiseen; katsoo, että osallistumistasoin kasvaessa tavoitteet selkenevät ja että erilaiset kalavarojen hoitotoimenpiteet ymmärretään, hyväksytään ja toteutetaan sitä paremmin mitä merkittävämpi hoitotoimenpiteiden vaikutuksen kohteeksi joutuneille myönnettävä taloudellinen ja sosiaalinen tuki on;

21. painottaa, että laivastojen mukauttamiselle on asetettava selkeät määräajat ja että tarvittaessa mukauttaminen on aloitettava mahdollisimman nopeasti; tähdentää, että etusijalle olisi asetettava järjestelmät, joilla kannustetaan laivastoja mukautumaan kalastuksiansa tilanteeseen, sekä kehottaa komissiota luomaan järjestelmän rangaistusten määräämiseksi sellaisille jäsenvaltioille, jotka eivät täytä omia velvoitteitaan asetetuissa määräajoissa, ja kehittämään edelleen ekologisen ja sosiaalisen ehdollisuuden periaatetta kalavarojen käyttöoikeuksien ja kestävästä kalastuksesta saatavien palkkioiden alalla;

22. panee merkille komission ehdotuksen, jonka mukaan oikeus määrätä erityisiä kalastusrajoituksia säilytetään 31. joulukuuta 2022 asti; on komission kanssa yhtä mieltä siitä, että kalastamista 12 meripeninkulman kalastusalueilla koskevien järjestelyjen muuttaminen saattaisi horjuttaa nykyistä tasapainoa, joka on saavutettu tämän erityisjärjestelmän käyttöönoton seurauksena; muistuttaa toisaalta, että 12 meripeninkulman kalastusalueilla kalastamista koskevan järjestelmän tavoitteet poikkeavat täysin niistä tavoitteista, joihin pyritään asettamalla muita rajoitteita;

23. kehottaa komissiota luomaan pyyntioikeuksien myöntämistä varten tulosperusteisen hallinnointijärjestelmän, jossa kestävä kalastusta koskeva todistustaakka on kalatalousalalla;

24. on sitä mieltä, että pienimuotoista kalastusta 12 meripeninkulman merialueilla koskeva pyyntioikeuksien erityisjärjestelmä olisi säilytettävä toistaiseksi kuten myös neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1954/2003 ⁽¹⁾ säädetyt Azorien, Madeiran ja Kanariansaarten vesialueiden rajoitukset, jotka rajaavat erityisesti biomaantieteellisesti herkempien alueiden kalastuksen kyseisten saarten satamissa rekisteröityihin aluksiin;

25. panee merkille, että tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) kertomuksessa Shetlannin kieltoalueesta todettiin, että kieltoalueesta luopuminen lisäisi pyyntiponnistuksia alueella, ja että STECF suositti tämän vuoksi kieltoalueen säilyttämistä;

26. katsoo, että kalastusrajoitusalueiden, kuten mahdollisesti Shetlannin kieltoalueen kaltaisten alueiden, luokittelun tueksi on vaadittava jatkossa laajaa tieteellistä näyttöä, joka osoittaa, että ne on välttämätöntä luokitella biomaantieteellisesti herkiksi alueiksi, varsinkin jos syyksi esitetään se, että kyseiset rajoitukset ovat osa yhteisen kalastuspolitiikan sääntelykehystä sen perusasetuksen nojalla;

27. katsoo, että kalastuskieltoaikojen rooli tärkeänä kalavarojen suojelukeinona, jonka tehokkuus on osoitettu, ja olennaisena välineenä kestävä kalastuksen hoidossa on tunnustettava ja sitä on tuettava; katsoo, että lajien tärkeisiin elinvaiheisiin liittyvien kalastuskieltoaikojen käyttöönotto mahdollistaa sellaisen kantojen kehittymisen, jonka avulla kalastustoimintaa voidaan ylläpitää kieltoaikojen ulkopuolella;

*

* *

28. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan talous- ja sosiaaliskomitealle, alueiden komitealle sekä jäsenvaltioiden hallituksille.

⁽¹⁾ EUVL L 289, 7.11.2003, s. 1.